

Discurs de la Madonna, sobre el sexisme i la misogínia en la indústria musical, en ser nomenada Dona de l'Any al Billboard Women In Music.

"El vostre masclisme m'ha fet més forta"

"Gràcies per reconèixer la meva capacitat per exercir la meva carrera durant 34 anys, malgrat el sexisme descarat, la intimidació constant i l'abús implacable. Quan vaig començar no hi havia internet, així que la gent em deia de tot a la meva cara. Quan vaig anar a Nova York el 1979 era una adolescent i la ciutat feia molta por. En el meu primer any em van encanonar amb una pistola i em van posar una navalla al coll per violar-me al terrat de casa meva. Van entrar a robar al meu apartament tantes vegades, que vaig deixar de posar panys nous a la porta. Els anys següents, vaig perdre gairebé tots els meus amics a causa de la Sida, les drogues i els tirotejos. Com podreu imaginar, tots aquests esdeveniments indesitjables no només em van ajudar a convertir-me en la dona temerària que teniu davant vostre, sinó que em van recordar que sóc vulnerable; que, a la vida, no hi ha cap seguretat real més enllà que la fe en una mateixa.

Rebo un premi que em nomena dona de l'any i em pregunto què puc dir sobre ser una dona en el negoci de la música? Què puc dir sobre ser una dona?

La meva veritable musa va ser David Bowie. Ell encarnava l'esperit masculí i femení alhora i això encaixava perfectament amb la meva manera de veure les coses. El seu exemple em va fer pensar que no hi havia regles, però estava equivocada. **No hi ha regles, si ets un noi.** Si ets una noia, has de jugar al joc. Quin joc? Qui dicta que pots ser bella, adorable i sexy. Però no et comportis com si fossis intel·ligent. No mostris que tens opinions pròpies. I, si ho fas, almenys no manifestis opinions que no siguin acceptades per l'estatus quo.

Pots permetre que els homes et tractin com un objecte i et pots vestir com una prostituta, però tu no ets la propietària dels teus desitjos. Mai, i repeteixo, no comparteixis mai les teves fantasies sexuals amb el món. Sigues el que els homes

Ajuntament de Ripollet

+ciutat!

Ajuntament de Ripollet
Carrer de Balmes, 2
08291 Ripollet
Barcelona
Tel. 935 04 60 00
ripollet.cat

volen que siguis. No et facis gran. Fer anys és un pecat. Seràs criticada, seràs vilipendiada i, definitivament, no posaran les teves cançons a la ràdio.

Quan em vaig fer famosa, em vaig trobar que Playboy i Penthouse van publicar unes fotos on estava nua. Les van aconseguir a diferents escoles d'art on havia treballat com a model al natural per treure'm alguns diners. No eren sexis. En realitat, semblava força avorrida. Tothom esperava que em sentís avergonyida per la publicació de les fotos, però no ho estava, i això va desconcertar la gent. Finalment, em vaig casar amb Sean Penn i vaig sortir del mercat, per la qual cosa vaig deixar de ser considerada una amenaça. Anys més tard, ja divorciada i soltera vaig llançar el meu disc "Erotica" i vaig publicar el llibre "Sex", i recordo que estava a totes les portades de les revistes, però el que llegia sobre mi era nociu.

Vaig ser anomenada puta i bruixa. Un titular em comparava amb Satanàs. Jo em deia: "Espera un minut. ¿Potser no és Prince el que va bellugant el seu cul per aquí portant pintallavis i mitges de reixeta?". Sí, era ell. Però ell era un home. Aquesta va ser la primera vegada que vaig entendre veritablement que les dones no tenim dret a la mateixa llibertat que els homes. Recordo que em vaig sentir paralizada. Em va portar força temps recobrar-me i continuar amb el meu treball creatiu. I amb la meua vida. Em va consolar la poesia de Maya Angelou, els llibres de James Baldwin i la música de Nina Simone. Recordo com somiava tenir una amiga, una dona, a qui pogués trucar a la recerca de consol. Camille Paglia, la famosa escriptora feminista, va dir que havia obstaculitzat les dones en convertir-me en un objecte sexual. "Ah, és clar", vaig pensar, "si ets feminista no tens sexualitat: la negues". Així que em vaig dir: "A la merda. Sóc un tipus diferent de feminista. Sóc una mala feminista". La gent diu que sóc polèmica, però crec que el més polèmic que he fet és seguir aquí. Michael (Jackson) se n'ha anat. Tupac se n'ha anat. Prince se n'ha anat. Whitney (Houston) se n'ha anat. Amy Winehouse se n'ha anat. David Bowie se n'ha anat. Però jo encara sóc aquí.

Ajuntament de Ripollet

+ciutat!

Ajuntament de Ripollet
Carrer de Balmes, 2
08291 Ripollet
Barcelona
Tel. 935 04 60 00
ripollet.cat

Sóc afortunada i cada dia dono les gràcies per això. El que m'agradaria dir a totes les dones que són avui aquí és això: Les dones hem estat oprimides durant tant de temps que creiem el que els homes en diuen.

Elles creuen que han de recolzar els homes perquè facin la feina. I, sí, hi ha molts homes que mereixen ser recolzats, però no perquè siguin homes, sinó perquè en siguin dignes. Hem de començar a apreciar la nostra pròpia vàlua i la de les altres dones. Hem de buscar dones fortes perquè siguin les nostres amigues, les nostres aliades, i aprendre'n, inspirar-nos-hi; per col·laborar, per recolzar-nos i ser il·luminades per elles. Com he dit abans, no es tracta tant de rebre aquest premi com per tenir l'oportunitat de poder ser aquí dretes i dir-vos gràcies, com a dona, com a artista, com a persona. Pels que em van negar, per als que no em van ajudar, per als que van dir que no podia, que no ho hauria de fer, que no tenia dret, gràcies perquè la vostra resistència em va fer més forta. Em va convertir en la lluitadora que sóc avui. Em va fer la dona que sóc avui. Així que, per això, gràcies."